

שו"ת מנחת יצחק חלק א סימן קכט ד"ה (ה) מה

אם גר מברך שהחיינו לאחר הטבילה.

(ה) מה שהביא מת' הרדב"ז (סי' תל"ד) הובא בפ"ת (סי' רס"ח) דגר צריך לומר שהחיינו לאחר הטבילה, מק"ו, דמה על מצוה אחת מחויב לומר שהחיינו גר שקיבל עליו תרי"ג מצוות על אחת כמה וכמה, ובזה שאל אם נוהגין כן כדברי הרדב"ז, הנה בעיקר דברי הרדב"ז יש להביא ממס' מנחות (דף ע"ה ע"ב) היה עומד ומקריב מנחות בירושלים, אומר ברוך שהחיינו וקימנו, ופי' רש"י כגון שלא הקריב כהן זה עדיין מנחה מימיו, ומזה למד הרוקח בשם ריב"ק שפירא הובא בש"ך (יו"ד סי' כ"ח ס"ק ה'), שכל מצוה שעל האדם לעשות ולא עשאה, ומתחנך לכתחילה, צריך לברך שהחיינו עיי"ש, אמנם הרבו להקשות על זה מכמה מקומות, ובזה כתב הח"ס בתשובה (או"ח סימן נ"ה) דנ"ל הכרעת ספר פ"ת ביו"ד שם, שכל מי שמתחנך תחילה לחיוב מצוה יברך, לא כמ"ש רוקח שעל כל מצוה מברך בחינוכה, אלא הנכנס לחיוב מצוות, וע"כ יברך כל בר מצוה בתחילת הנחת תפילין על כל מצות שעתיד לעשות כל ימיו וכו' עיי"ש, וזה י"ל גם סברת הרדב"ז בגר, כיון שנכנס לחיוב מצות מברך שהחיינו, אמנם חוששני בגרים שבזמה"ז משום ישאל אם יאמר דיין האמת, ובח"ב (סי' ח' ט') הביא מה שאי' בס' הלק"ט (ח"א סי' ח'), כששאלו את פי הרב אור שרגא ז"ל, אם הנושא אשה יאמר שהחיינו, אמר הו"ל לישאל אם יאמר דיין האמת, ובח"ב (סי' ח' ט') הביא מדברי ספר חסידים, בא' שהוכרח לישא אשה שאינה הגונה, שמברך ב', הטו"מ על הממון, ודיין אמת על הלקח דבר שאינו הגון, עיי"ש, וכן בנד"ד אם אין כונתו לשמים גרע לו בזה כאמרם קודם שבאת למדה זו כו'.